

Molitva sv. Faustine, Dn. 163

*Pomozi mi, o Gospodine,
da moje slušanje bude
milosrdno.*

ZA MJESEC OŽUJAK 2025.

**U GODINI ZAHVALE ZA KRUNICU BOŽJEGA MILOSRĐA O 90. OBLJETNICI OBJAVE
(listopad 2024. – listopad 2025.)**

<https://bozjemilosrdje.net/godina-zahvale-za-krunicu-bozjega-milosrdja/>

**Pomozi mi, o Gospodine, da moje slušanje bude milosrdno!
Molitva sv. Faustine (Dn 163) (3)**

Toliko često kao što dišu moje grudi, toliko često kao što bije moje srce, toliko često kao što pulsira krv mojim venama, toliko tisuća puta želim slaviti Tvoje milosrđe, o, Presveto Trojstvo. (...) Pomozi mi da moje slušanje bude milosrdno, da budem naklonjena potrebama svojih bližnjih, da moje uši ne ostanu gluhe na bol i plač bližnjega.“ (Dn 163)

„Ja, sestra Faustina po Božjoj zapovijedi bila sam u ponorima pakla da bih o njemu mogla govoriti dušama i svjedočiti da pakao postoji. O tome sada mogu govoriti, jer mi je Bog naredio da to ostavim napismeno. ... Jedno sam primijetila: ondje je najviše duša koje nisu vjerovale da postoji pakao.“ (Dn 741)

Ovaj put o slušanju...

Možda se to nama može učiniti čudno – što ima sluh/slušanje s milosrđem? Što imaju naše uši s Otajstvom Ljubavi? Sveta Faustina moli za dar milosrdnog slušanja, jer zna da je uho vrlo često „vrata“ kroz koja čovjek zapazi drugog čovjeka. Evo njezine molitve: „Pomozi

mi da moje slušanje bude milosrdno, da budem naklonjena potrebama svojih bližnjih, da moje uši ne ostanu gluhe na bol i plač bližnjega.“ (Dn 163)

Pomozi...

Kao i kod mnogih drugih molitava, tako i ova molitva počinje riječima prošnje: „Pomozi mi!“

U ovoj toliko jednostavnoj i običnoj riječi nalazimo najmanje dvije istine. Prva je istina da je čovjek sam od sebe u stanju nešto učiniti. Dakle, nije onaj za koga ili umjesto koga netko drugi treba misliti i djelovati. Nije nemoćan. Faustina ne moli: „Učini ovo umjesto mene“, već: „Pomozi mi“, jer ja želim nešto učiniti. Ja već nešto radim, premda znam da sam(a) to ne mogu učiniti. Ovo je druga važna istina. I zato mi je potrebna Božja pomoć.

Kada molim Boga za pomoć, znam i priznajem da nisam sam u stanju sve dovesti do kraja, a vrlo često nisam u stanju ni početi. Želim – a to je važno – sve svoje snage uprijeti – i to je dragocjeno. Znajući svoju slabost i slabosti drugih, znam da dobro djelo mora imati Boga za pomoćnika.

Fenomen slušanja

Da bismo mogli razumjeti molitvu za „milosrdno slušanje“, vrijedi malo razmisliti o fenomenu sluha.

Oko vidi stvoreni svijet. To je činjenica. Ali uho ga čuje. Možemo mnogo toga vidjeti, ali ne razumjeti. Shvaćanje stvari vrlo često dolazi kroz „uho“. Znamo dobro da istinu o čovjeku doznajemo kroz njegove riječi, uzdahe, krikove radosti ili očaja. Štoviše, neke stvari nemoguće je ne čuti. Možemo jedino odglumiti da ih ne čujemo. Oči mogu zatvoriti, mogu okrenuti leđa neželjenoj situaciji. S ušima je malo teže.

Patnja koja se čuje

Među tisućama riječi, zvukova i drugih signala koje čujemo svaki dan, jedan je zvuk poseban – zvuk boli. Može li se čuti zvuk boli? Čujemo zvuk jauka, plača, zazivanja, ali zvuk boli? Treba zaista napregnuti svoje uši i to dobro, da čujemo jauk boli. Čini se da je lakše bol vidjeti, negoli je čuti. A sv. Faustina moli Isusa upravo za dar milosrdnog slušanja – da ne ostane ravnodušna na bol. Milosrdno uho zna prepoznati glas boli. No, stvar nije samo u prepoznavanju, u slušanju boli. Problem počinje onda kada nastupa ravnodušnost.

Što je to ravnodušnost? Zašto se od nje „brani“ Tajnica Božjega milosrđa? Ravnodušnost je jedan od najsigurnijih načina da ubijemo ljubav. Ravnodušan je onaj komu nije stalo do drugoga, koji želi reći da ne voli, da će ostaviti, da neće pomoći, da se neće sagnuti, da će odbaciti, zaboraviti. Često je ravnodušnost gora od neprijateljstva. Ili, kako slikovito

govori Knjiga Otkrivenja: ... nisi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! Ali jer si mlak, ni vruć ni studen, povratit ću te iz usta. (Otk 3, 15-16)

Ravnodušnost je strašna, okrutna, jer je ona glas koji govori: meni nisi važan; jesi li mrtav ili živ, svejedno mi je; i da te nema, ništa se ne bi promijenilo...

Može li se nešto učiniti da čovjek ne bude ravnodušan? Može li se mijenjati naše ljudsko srce? Toliko toga ovisi o našim odlukama i o našim djelima. Sveta Faustina jednostavno moli za milost milosrdnog slušanja – da ne ostane ravnodušna. To je zaista prvi i glavni korak na putu prema ljubavi – molitva da ne budemo ravnodušni. Ima i drugih „koraka“. Za sada neka nam bude dovoljno jedno – moliti Isusa da od nas i iz naših srdaca ukloni ravnodušnost.

Jauk, jecaj koji se čuje

Milosrdne uši se ne smiju zadovoljiti samo time što „čuju“ bol. Trebaju čuti i jauk. Jauk se puno bolje čuje, negoli bol. Istina je. To ipak ne znači da se na jauk može lakše reagirati. Jauk – „zavijanje“ – nas može itekako živcirati. Jauk nas može dovesti u velike probleme. Jauk nam prigovara u savjesti. No, postoji jedan teži oblik jauka – jauk kojemu mnogi pristupaju ravnodušnošću. Moleći za dar milosrdnog slušanja – za osjetljive, pažljive uši da čuju jauk bližnjega u potrebi – sv. Faustina nekako kao da moli da bude poput samoga Boga koji je na mnoge načine na stranicama Svetog Pisma pokazivao da nije ravnodušan na jecaje čovjeka u mucu. Navedimo par takvih primjera iz Biblije.

Bog ču plač dječaka te anđeo Božji zovne s neba Hagaru i reče joj: »Što ti je, Hagaru? Ne boj se! Jer je Bog čuo plač dječaka u njegovoj nevolji.« (Post 21, 17)

Poslije mnogo vremena umre egipatski kralj. Izraelci su još stenjali u ropstvu. Vapili su, a njihov vapaj za pomoć sred ropstva uzlazio je k Bogu. Bog je čuo njihovo zapomaganje i sjetio se svoga saveza s Abrahamom, Izakom i Jakovom. (Iz 2, 23-24)

»A sada, pošto sam čuo uzdisaje Izraelaca koje Egipćani drže u ropstvu, sjetih se svoga saveza. Kaži, dakle, Izraelcima da sam ja Jahve; da ću vas izbaviti od tereta što su vam ga Egipćani nametnuli. Oslobodit ću vas od ropstva u kojem vas drže; izbavit ću vas udarajući jako i kažnjavajući strogo.« (Iz 6, 5-6)

*»Zbog nevolje tlačjenih i jauka ubogih sada ću ustati« – govori Jahve –
»spasenje donijet' onom tko ga želi.« (Ps 12, 6)*

*Čuj, o Jahve, riječi moje,
jecaje moje razaberi!
Osvrni se na glas mog prizivanja,
o Kralju moj i Bože moj,
jer tebe vruće zazivam!*

*Jahve, zorom glas mi već čuješ,
zorom ti već lijem molitve u nadi čekajuć'. (Ps 5, 2-4)*

Potreba kojoj se treba približiti

Milosrdno slušanje prije svega čuje bol i jecaje. Umijeće je milosrđa uhvatiti zvukove boli i vapaja između tisuća drugih zvukova koji dolaze do naših ušiju.

Naravno da to nisu baš „posebni“ zvukovi. Nisu poput glasova pohvale, komplimenta, radosti ili sreće. To su glasovi čovjeka koji očekuje pomoć, koji više u trpljenju, jer sam sebi ne može pomoći.

Istinито milosrdno slušanje, odnosno uho, čuje i reagira na bol. Sveta Faustina ne piše kako. I ne mora. Imamo svi nekakvu inteligenciju, zar ne? I onaj koji zna čuti glas boli i jecaja, i ne ostaje ravnodušan, zna naći ispravna rješenja prema svojim mogućnostima. Tko nije ravnodušan, neće stajati skrštenih ruku. Tko ljubi, uvijek će pronaći ispravan put do drugog čovjeka. Tko se istinito brine za dobro drugoga, zna što je drugomu potrebno.

Zvukove boli i jecaja nitko neće moći izbrisati s popisa „simfonije povijesti“. Njihov će se glas uvijek širiti po svijetu. No, neka ne nedostaje ni molitva, iskrena i ona koju je izrekla sv. Faustina za dar milosrdnog slušanja (usp. Dn 163).

„Ti sam zapovijedaš mi da se vježbam u tri stupnja milosrđa. Prvo: djelo milosrđa – svake vrste; drugo: milosrdna riječ – ono što djelom ne mogu izvršiti neka se ostvari riječima; treće: molitva – što ne mogu ostvariti ni djelom ni milosrdnom riječi, to uvijek mogu molitvom. Svoju molitvu protežem tamo kamo ne mogu dospjeti tijelom. O, moj Isuse, promijeni me u sebe, jer Ti sve možeš!“ (Dn 163)

vlč. Wojciech Węgrzyniak

Oredzie miłosierdzia
(lipanj - rujana 2008.), str. 16/17

*s poljskog preveo p. Andrzej Wośko, dehonijanac,
koordinator Koordinacije štovatelja Božjega milosrđa
lektura: Marija Vuković*